

Posudek oponenta diplomové práce Gabriely Knápkové „Práce s raně traumatizovanými dětmi v pěstounské péči“

Autorka si vybrala velmi potřebné, zajímavé a u nás nedostatečně ošetřené téma práce s traumatem u dětí v pěstounské péči. Teoretická část je dobře strukturovaná a ve většině částí přináší adekvátní přehled dostupných poznatků. V kapitole věnované potřebám ovšem autorka uvádí vedle klasické typologie potřeb A.H.Maslowa již jen v Čechách dnes populární, nicméně v širším měřítku pouze okrajový psychoterapeutický přístup Alberta Pessa a jeho ženy Diany Boyden. Proč autorka zvolila právě ten? Je si vědoma existence jiných typologií?

Po formální stránce je práce bez vážnějších nedostatků. Pouze autorka využívá druhotných citací i tam, kde lze snadno nalézt primární zdroje (např.práce Margarety Mahlerové). Naopak práce využívá zajímavé prameny z německého jazykového okruhu.

Výzkumný soubor matek pěstounek resp. osvojitelky v praktické části práce je i pro zvolený kvalitativní přístup bohužel poměrně malý a nesourodý a limituje využitelnost výstupů, čehož si je autorka vědoma. Chybí některé údaje důležité pro interpretaci výroků respondentů a jejich zasazení do kontextu např. časového. Některé zkušenosti pěstounek působí jako časově poměrně vzdálené, ale není možné to ověřit. Rovněž popisované zkušenosti či reakce dětí by bylo snazší interpretovat se znalostí jejich věku. Ačkoliv lze pochopit autorčinu obavu o zachování anonymity respondentů, poněkud to ztěžuje využití získaných poznatků.

Proč považovala autorka za nutné uvádět anonymně i odpovědi organizací? Bylo to na přání organizací? Jedná se přece o profesionály, kteří svoji aktivitu, názory a služby veřejně prezentují.

Přestože potenciál výzkumného šetření, domnívám se, nebyl plně využit, závěry, které autorka vyvozuje na základě svých zjištění, jsou adekvátní a lze je akceptovat jako sondu do poměrně neprozkoumaného terénu.

Navrhuji hodnocení velmi dobře.